Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26468
Copyright: Admont, Benediktinerstift

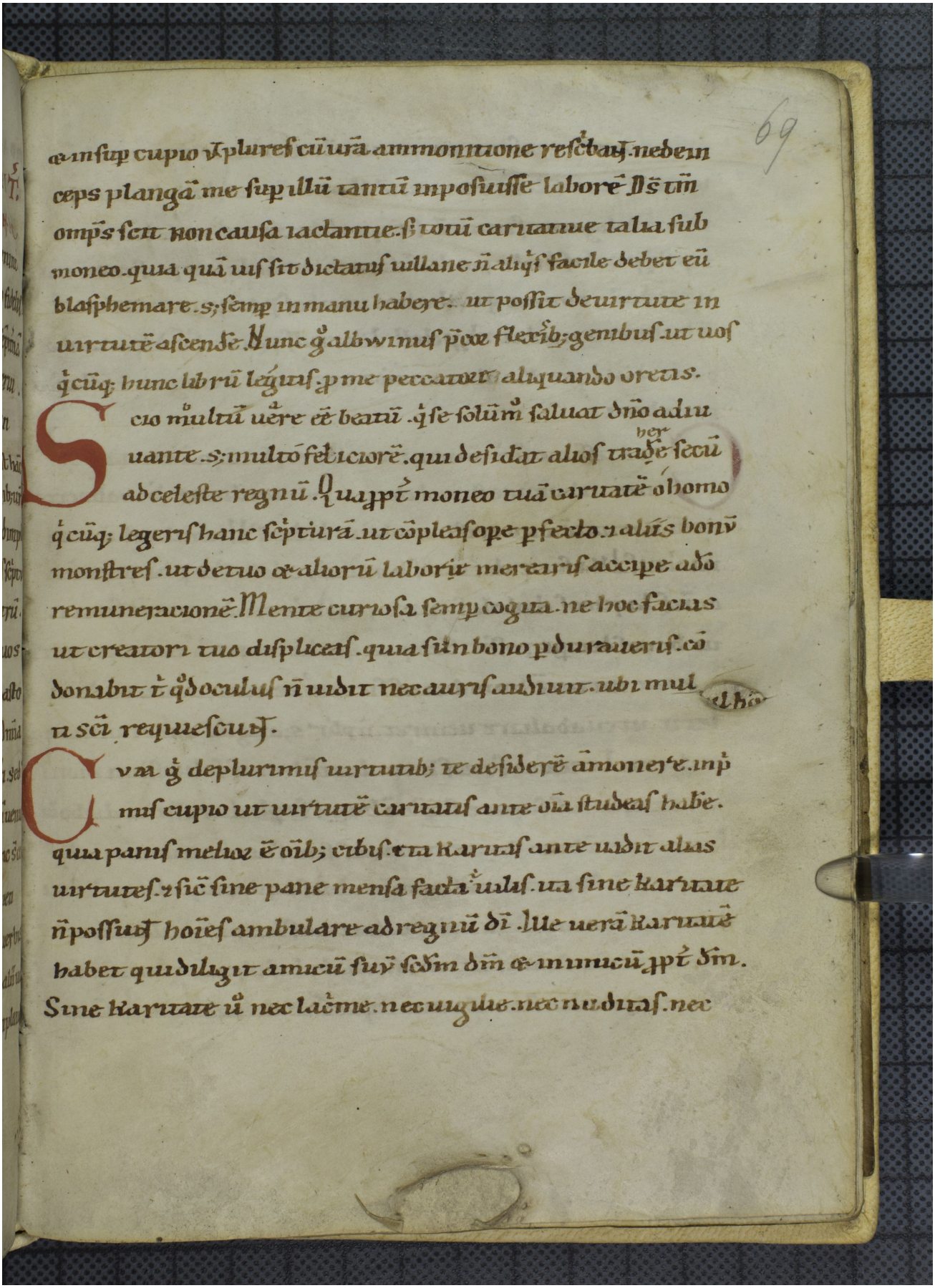

69

et in sup cupio vt plures cū ura ammonitione rescibat. nedum
ceps planga me sup illū tantū imposuisse labore. Ds tūm
omps scit non causa iactantie. si tui caritatis talia sub
moneo. quia quā uis sit dictatus uillane ñ aliqs facile debet eū
blasphemare. s; semp in manu habere. ut possit de uirtute in
uirtutē ascendere. Nunc q̄ albuinus pce flexib; genibus. ut uos
q̄ cūq; hunc librū legitis. p me peccatore aliquando oretis.

Scio multū uere ee beatū. q̄ se solūm saluat dno adiu
uante. s; multo felicior ee. qui desidat alios trahere secū
ad celeste regnū. Quapt moneo tua caritate o homo
q̄ cūq; legeris hanc scptura. ut cōplea sope pfecto. et alis bonū
monstres. ut de tuo et aliorū laborib; merearis accipe ad
remuneracione. Mente curiosa semp cogita. ne hoc facias
ut creatori tuo displiceas. quia si in bono pduraueris. cō
donabit t q̄ oculus ñ uidit nec aures audiuit. ubi mui
ta sci requiescunt.

Cum q̄ de plurimis uirtutib; te desidere amonere. inp
mis cupio ut uirtute caritatis ante oia studeas habe.
quia panis melior e oib; cibis. et ita karitas ante uidit alias
uirtutes. et sic sine pane mensa facta uilis. ita sine karitate
ñ possunt homines ambulare ad regnū di. Ille uera karitate
habet qui diligit amicū suū sdm dm et inimicū ppt dm.
Sine karitate ū nec lacime. nec uigilie. nec nuditas. nec